

Független HÉV Szakszervezet 1072 Budapest, Akácfa utca 15. Tel: 06/70 698 08 57 (Elnök) www.fhsz.hu mail: illescs@bkv.hu

Kedves Tagjaink!

Ismét elmúlt egy év, ismét elérkezett egy mérföldkő, mindannyiunk életében. Így van ez az Én életemben is és az általam vezetett, értetek működő, szakszervezetünk életében is.

Bizonyára, vagytok páran, ki így- ki úgy – a nagy ünnepi készülődés közepette -, számot vesz, a mögötte hagyott esztendőn, végig gondolva, az év közbeni sikereket, kudarcokat, jó- és kevésbé jó napokat.

Így teszek Én is.

Ha végiggondolom, a mögöttem hagyott 365 napot, úgy érzem, bátran elmondhatom, hogy sem mint magánember, sem pedig, mint érdekképviselő nem panaszkodhatom. A magánéletről, talán csak annyit, hogy szerencsésnek érezhetem magam. Ha keresnék, sem találnék, ezt megcáfolandó okot, hiszen, két szép gyermekem és szerető feleségemmel élek együtt, akikkel teljes a harmónia és a megértés.

Ha a hivatásomról mélyednék gondolataimba, az elmúlt év kapcsán, azt hiszem, elmondhatom, ez esetben sem lehet okom panaszra. Nem panaszkodhatom, mert Ti megadjátok nekem azt a lehetőséget, hogy munkatársaimat is tekinthessem úgy, mint családtagokat, munkahelyemet pedig, mint családi fészket. Mondom ezt azért, mert, ahogy egy család közös életében, a családtagok együtt vannak, egymásért, egymás segítségére, szeretetére, nincs ez másként, a munkahelyen sem.

Szakszervezetünk, annak idején (de rég is volt már, ki emlékszik rá!), azért jött létre, mert igény volt rá. Igény volt, a megértésre, igény volt a támogatásra és igény volt az egymás melletti kiállásra. Mindannyian tudtuk, hogy sikereket csak úgy érhetünk el, ha közösen teszünk érte. Ha most klasszikust akarnék idézni, írhatnám a jól ismert regényből, az „egy mindenkiért, mindenki egyért” szálló igét, ami egy érdekképviselőnél valóban lehet alap mottó.

Nem mondom, hogy pályánk mindig felhőtlen és könnyed volt. Egyetlen dolog volt, ami könnyen ment – megszületnünk. Könnyen ment, mert, ahogy arra már az előzőekben is utaltam, igény volt ránk. Ha nem is kimondottan ránk, de egy szervezetre mindenképpen, aki kiáll a közért, és képviseli az egyén érdekeit. Persze az, hogy nekünk adatott meg, e megtisztelő feladat, az sem volt véletlen, hiszen Mi voltunk azok, akik ezt felvállalták.

Mint már írtam, nem volt sétagalopp, működésünk kezdete. Rengeteg akadályba ütköztünk. Nem volt egyszerű elfogadtatni magunkat cégünk vezetőségével, mint egyenlő tárgyalópartnert. Éreztük és tudtuk is, hogy nem vagyunk kellőképpen felkészülve arra, hogy egy – akár üzemi szintű, vagy akár egy vállalat szintű – tanácskozáson részt vegyünk, és ott esetleg még fel is szólaljunk, hogy hangot adhassunk azon véleménynek, amit Ti rajtunk keresztül üzentek. De voltak „fegyvereink”. Talán, az első és legnagyobb adunk volt, a Ti bizalmatok! Az, hogy felhatalmazatok bennünket arra, hogy a különböző fórumokon képviseljünk benneteket, mondjuk el véleményeteket, álljunk ki értetek. Másik nagy segítségünk volt az a szervezet, aki befogadott bennünket! Az akkori Liga Munkástanács prominensei, élükön Gelencsér Lacival, Kukor Gyuszival - és még sorolhatnám a neveket -, befogadtak minket. Eleinte képviseltek minket, majd megtanítottak bennünket tárgyalni. De, amikor már volt bátorságunk bemenni egy igazgató ajtaján és nyugodtan leültünk a tárgyalóasztalhoz, Ők akkor se hagytak magunkra bennünket. Most is itt vannak velünk, hogy közöse erővel, a lehető leghatékonyabban képviselhesük a köz érdekeit.

Ahogy, azt mondani szokták, sok víz lefolyt azóta a Dunán!

Azóta, sok minden változott. Sokszor átszabták a vállalati struktúrát, mint ahogy szakszervezetünkben is álltak be kisebb- nagyobb változások. Példának okául, változás az is, hogy létszámunk, a kezdeti tíz főhöz képest, megsokszorozódott. Olyannyira kinőttük Önmagunkat, hogy már nem „csak” ráckevei tagjaink vannak, már nem „csak” HÉV-es tagjaink vannak. Örömmel mondhatom, hogy tagságunk, lefedi a BKV-t és BKK-t, egyaránt. Hiszen, mindkét cégnél vannak tagjaink, szinte minden szakterületről.

A dolgozók jönnek hozzánk, de az nem csak az Én érdemem. Ez a Ti érdemetek is, ez közös dicsőség! Hiszen, gondoljunk csak bele! Ha nekem, mint elnöknek nem lenne segítségemre, az általatok megválasztott, képviselő csoport, ha Ti nem fektetnétek bizalmat belénk, és nem vinnétek hírért szakszervezetünk működésének, akkor bizony, nem lennénk ekkora számban!

...és itt utalnék vissza a klasszikusra! Én értetek, Ti értünk!

Szent este eljövetelekor, amikor a családi karácsonyfán, szeretteim körében, meggyújtjuk az első szál gyertyát, azt gondolatban, veletek is és értetek is teszem. Köszönöm Nektek!

E gondolatok jegyében kívánok, minden kedves tagunknak, nagyon boldog Karácsonyt és sikerekben gazdag Újesztendőt!

Ráckeve, 2015.12.24

Üdvözlettel:
Illés Csaba

